

Gabi do Kométy štuchla labkou.
„Pozri, prichádza tvoja mama.“

Šteniatka sledovali Kométinu mamu Láskykvetu z Lúčneho údolia, ako poskakuje vedľa svojho pastiera. Čierno-biela kólia počkala na signál a potom vyštartovala. Dlhým oblúkom vybehla na úbočie k malému stádu ovečiek, ktoré sa páslo na vzdialenej lúke.

Preskočila nízky múrik a prihnala sa k ovciam zozadu, no každým krokom spomaľovala. Vedela, že ak by k nim pribehla príliš rýchlo, vyplašila by ich a ony by sa rozprúchli do všetkých strán. Keď ju ovečky zahliadli, pritisli sa bližšie k sebe. Láskykveta držala hlavu pri zemi, zakrádala sa k nim a malé stádo sa plynulo vydalo dole svahom k davu ľudí.

„Zahnala ich dokonale,“
povedal Nero.

„Ak tvojej mame pôjdu takto dobre aj ostatné úlohy, mohla by vyhrať,“ vyhlásila Štefi.

